

Paralel Uyarılar - Beş Numara

Yahuda oymağından olan Aslanın açığa çıkışı: Büyük Mücadele'nin son sahnelerini anlamak

Jeff Pippenger
2023-08-08

Hâlâ ele almakta olduğumuz ve Vahiy'in onuncu bölümünde inen melek olarak Mesih hakkında yorum yapan pasajda, güçlü melek olarak Mesih, "Şeytan'la büyük çekişmenin kapanış sahnelerinde üstlendiği rolü" tasvir eder. Mesih'in sağ ayağını denizin, sol ayağını kuru toprağın üzerine koyduğunda aldığı "konum", "bütün yeryüzü üzerindeki en yüce güç ve otoritesini" ifade eder. Mesih "yüksek sesle" haykırdığında, "bir aslan kükrediğinde olduğu gibi" "haykırdı."

Mesih, "büyük mücadelenin son sahnelerinde" kadir-i mutlaklığını gösterecek ve Mesih kadir-i mutlaklığını gösterdiğinde, bunu Yahuda oymağının Aslanı olarak yapar.

Kurtarıcı, Yuhanna'ya 'Yahuda oymağından Aslan' ve 'sanki boğazlanmış bir Kuzu' sembolleriyle sunulmuştur. Vahiy 5:5, 6. Bu semboller, her şeye gücü yeten kudret ile kendini feda eden sevginin birliğini temsil eder. Lütfunu reddedenler için dehşet verici olan Yahuda'nın Aslanı, itaatkâr ve sadık olanlar için Tanrı'nın Kuzusu olacaktır. Elçilerin İşleri, 589.

Mesih'in Yahuda oymağının Aslanı olarak tezahürü, O'nun ilahi zamanlamasına uygun olarak Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözlerini hem mühürlemek hem de mühürlerini açmak konusundaki işini vurgular. İnsanlığın deneme süresi kapanmadan hemen önce, "vakit yakındır" olduğunda, "yakında olması gereken şeyleri" tanımlayan özel bir Kutsal Kitap gerçeğinin mührü açılacaktır.

Tanrı'nın ona, kullarına yakında olması gerekenleri göstermesi için verdiği İsa Mesih'in vahyi; o da bunu meleği aracılığıyla kulu Yuhanna'ya gönderip bildirdi. Yuhanna, Tanrı'nın sözüne, İsa Mesih'in tanıklığına ve gördüğü her şeye tanıklık etti. Ne mutlu bu peygamberliğin sözlerini okuyana, işitenlere ve onda yazılanlara uyanlara! Çünkü zaman yakındır. Vahiy 1:1-3.

"yakın" olan "zaman" tarih sahnesine fiilen geldiğinde, okuyanlar, işitenler "ve orada yazılı olanları tutanlar" üzerine bir bereket ilan edilir. Özel mesaj, yalnızca "zaman yakındır" olduğunda fark edilebilen zamana duyarlı bir mesajdır. O zaman - tam o vakitte ve ondan önce değil - kişiler Vahiy kitabında yazılmış olanları okuyup, işitip "ve yazılmış olanları tutabileceklerdir." "Zaman yakındır" olduğunda, "okuyan", "işiten" "ve orada yazılı olanları tutanlar" üzerine ilan edilen bereket, "son zaman"da Daniel kitabının açılmasıyla paraleldir.

Ama sen, ey Daniel, sözleri sakla ve kitabı son zamana kadar mühürle; birçok kişi oradan oraya gidip gelecek ve bilgi artacak. Daniel 12:4.

"Oraya buraya" koşan "birçok kişi" (bu, Tanrı'nın Sözü'nün incelenmesini temsil eder) bunu, Daniel'in "kitabı"nda "kapatılmış" olan "sözler" in mühürleri açıldığında, "son zaman"da yapmaktadırlar. Ama Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasından hemen sonra oraya buraya koşuşturan başka bir bakireler sınıfı vardır.

İşte günler geliyor, diyor Rab Tanrı: Ülkeye bir kıtlık göndereceğim; ekmek kıtlığı değil, suya susama değil, Rab'bin sözlerini işitme kıtlığı. Ve denizden denize, kuzeyden doğuya kadar dolaşacaklar; Rab'bin sözünü aramak için oraya buraya koşacaklar, ama onu bulamayacaklar. O gün güzel bakireler ve genç erkekler susuzluktan bayılacak. Samiriye'nin günahı üzerine yemin edenler ve "Ey Dan, tanrın diridir" diyenler ve "Beer-Şeva'nın yolu diridir" diyenler bile düşecek ve bir daha ayağa kalkmayacaklar. Amos 8:11-14.

Samiriye'nin günahı, Ahab ve İzevel tarafından temsil edilen günahı; Ahab Amerika Birleşik Devletleri'ni, İzevel ise Katolik Kilisesi'ni temsil eder. Karmel Dağı'nda İlyas'la yaşanan karşılaşmadaki İzevel, Ahab ve sahte peygamberler Pazar yasasını simgeler. Bu karşılaşmada iki grup kutsal olmayan önder vardı: Baal'ın peygamberleri ve korulukların kâhinleri. Baal tapınılan tanrılardan biriydi; koruluklarda tapınılan diğeri ise Aştoret'ti. Baal erkek bir tanrıydı, Aştoret ise dişi bir tanrıçaydı. Birlikte, erkek tanrı devleti, dişi tanrıça ise kiliseyi temsil eder.

Dan'da dikilen tanrı, Samiriye'nin ilk kralı Yeroboam tarafından dikildi; o, hem Bethel'de hem de Dan'da birer altın buzağı dikti. Bethel "Tanrı'nın evi" ve Dan "yargı" anlamına gelir; birlikte, Pazar gününün tutulmasının zorla dayatılmasından önce Amerika Birleşik Devletleri'nde gerçekleşen kilise ile devletin birleşimini temsil ederler. Bu iki altın buzağı, Harun'un altın buzağıyla temsil edildi.

Buzağı bir hayvandır ve altın heykel bir surettir; bu nedenle Harun'un altın buzağısı ve Yerovam'ın iki altın buzağısı, Amerika Birleşik Devletleri'nde Pazar yasasının yürürlüğe konulmasından hemen önce gerçekleşen kilise ile devletin birleşimini temsil eder. Yerovam söz konusu olduğunda ise iki kent, kilise ile devletin birleşimi sembolizmine ikinci bir tanıklık sağlar; bu birleşim Vahiy kitabında canavarın sureti olarak tanımlanır.

Beersheba'nın yolu, İbrahim'in antlaşmasını temsil eder. "Beersheba" adının ilk anılışı Yaratılış 21. bölümde geçer; bu, elçi Pavlus'un kendi gününde kurtulmak için törensel yasalara ve sünnete bağlı kalmanız gerektiğini ileri sürenlere karşı çıkmak üzere kullandığı bir pasajdır. Pavlus, Beersheba'nın ilk kez anıldığı bu pasajı kullanır. Aynı anlatı içinde birbirinden farklı ve birbirine karşıt iki antlaşmayı ele almak için o tarihi kullanır. Pavlus, cariyenin oğlu Ishmael'i insan gücüne dayanan bir antlaşmanın temsili olarak kullanır; onu, Tanrı'nın gücüne dayanan bir antlaşmanın temsili olarak kullandığı Isaac'le karşı karşıya koyar. Kutsal Kitap'taki bu pasaj, Beersheba'nın ilk kez anıldığı yerdir ve tarihin ilerleyen dönemlerinde Pavlus, Kutsal Kitap tarihinde örneklenmiş olan bir durumu kendi kişisel tarihinde tasvir etmek için o tarihi kullanır. Pavlus, Kutsal Kitap tarihinin tekerrür ettiğine inanır ve öğretirdi.

Pavlus her ne kadar Yaratılış 21'den bu bölümü birbirine zıt iki antlaşmayı örneklemek için kullansa da, bölümün kendisinde Tanrı'nın İbrahim'le yaptığı iki antlaşma vardır; ancak bunlar Pavlus'un öyküden çıkardığı iki antlaşma değildir. Bölümde Tanrı, İshak aracılığıyla İbrahim'i

birçok ulusun babası yapma sözünü yerine getireceğini yineledi ve ayrıca İsmail'i büyük bir ulusun babası yapacağını da vaat etti. Kutsal Yazılardan tek bir bölümde dört antlaşmaya atıf vardır ve bu, Beer-Şeva'nın Kutsal Yazılarda ilk kez anıldığı yerdir.

Bunun üzerine Sara İbrahim'e dedi: Bu cariyeyi ve oğlunu kov; çünkü bu cariyenin oğlu, oğlum İshak'la birlikte mirasçı olmayacaktır. Bu söz, oğlundan ötürü, İbrahim'in gözündeki çok ağır geldi. Tanrı İbrahim'e dedi: Oğlan yüzünden ve cariyen yüzünden sana ağır gelmesin; Sara'nın sana söylediği her şeyde onun sözünü dinle; çünkü soyun İshak'la adlandırılacaktır. Ama cariyenin oğlundan da bir ulus yapacağım, çünkü o da senin soyundur. İbrahim sabah erkenden kalktı, ekme ve bir su tulumu alıp Hacer'in omzuna koyarak ona verdi; çocuğu da verip onu gönderdi. O da gitti ve Beer-Şeva çölünde dolaştı. Yaratılış 21:10-14.

Beer-Şeva, İbrahim'le yapılan antlaşmayı temsil eder. Aynı bölümde İbrahim, Abimelek ile de bir antlaşma yaptı.

O sırada Abimelech ile ordusunun başkomutanı Phicol, Abraham'a şöyle dediler: "Tanrı, yaptığın her işte seninle. Şimdi, burada Tanrı üzerine bana yemin et ki beni, oğlum ve torunumu aldatmayacaksın; ama ben sana nasıl iyilik yaptıysam, sen de bana ve konuk olarak kaldığın bu ülkeye öyle davranacaksın." Abraham, "Yemin edeceğim," dedi.

Ve İbrahim, Abimelek'in kullarının zorla el koyduğu bir su kuyusu yüzünden Abimelek'i azarladı. Abimelek dedi: "Bu işi kimin yaptığını bilmiyorum; sen de bana söylemedin, ben de bugün dışında bunu işitmedim."

İbrahim koyun ve sığır alıp bunları Abimelek'e verdi; ikisi de bir antlaşma yaptılar. İbrahim sürüden yedi dişi kuzuyu ayrı bir yana koydu. Abimelek İbrahim'e, "Ayrı bir yana koyduğun bu yedi dişi kuzu ne anlama geliyor?" dedi.

Ve dedi: Bu yedi dişi kuzuyu elimden alacaksın ki bu kuyuyu benim kazdığımın bana tanığı olsunlar. Bu nedenle o yere Beersheba adını verdi; çünkü orada ikisi de ant içtiler. Böylece Beersheba'da bir antlaşma yaptılar; sonra Abimelek ve ordusunun başkomutanı Fikol kalktılar ve Filistlilerin ülkesine döndüler. İbrahim de Beersheba'da bir koru dikti ve orada sonsuz Tanrı Rab'bin adını çağırdı.

İbrahim Filistlilerin ülkesinde uzun süre kaldı. Yaratılış 21:22-34.

Beer-Şeva, Tanrı'nın İbrahim'le yaptığı antlaşmanın simgesidir. Kutsal Kitap'ta Beer-Şeva'yı İbrahim'le yapılan antlaşmayla ilişkilendiren birkaç antlaşma anlatısı yer alır. "Beer" kuyu demektir ve "sheba" "yedi" anlamına gelir. "Sheba", Levililer 26'da "yedi kez" diye çevrilenle aynı İbranice kelimedir; William Miller "yedi kez" in iki bin beş yüz yirmi yıllık peygamberliği temsil ettiğini doğru biçimde anlamıştı. Bu, onun keşfettiği ilk "zaman kehanetiydi" ve 1863'te bir kenara bırakılan ilk temel gerçek oldu. "Sheba" kelimesinin dört farklı ayette "yedi kez" diye çevrildiği bölümde, "yedi kez" in temsil ettiği Tanrı'nın cezasına "antlaşmanın kavgası" denir.

O zaman ben de size karşı duracağım ve günahlarınız için sizi yedi kat daha cezalandıracağım. Üzerinize, antlaşmama karşı gelmenin intikamını alacak bir kılıç getireceğim; kentlerinizin içinde bir araya toplandığınızda aranıza veba salacağım; ve düşmanınızın eline teslim

edileceksiniz. Levililer 26:24, 25.

Levililer yirmi altıda Tanrı'nın antlaşmasının "çekişmesi"ni temsil eden ve "yedi kez" diye çevrilen sözcük, yani Beerşeba adındaki "sheba", Daniel kitabında da iki kez çevrilmiştir: birinde Musa'nın yasasında yazılı olan "yemin" olarak, birinde ise "lanet" olarak. Hem "yemin" hem de "lanet" "sheba" sözcüğünden çevrilmiştir; çünkü bu sözcük yalnızca "yedi" anlamına gelmekle kalmaz, aynı zamanda bozulduğu takdirde bir "lanet" doğuran bir antlaşma ya da "yemin" kavramını da içerir.

Evet, bütün İsrail senin yasayı çiğnedi; sesine itaat etmemek için senden sapıp ayrıldılar. Bu yüzden lanet ve Tanrı'nın kulu Musa'nın yasasında yazılı olan ant üzerimize döküldü; çünkü ona karşı günah işledik. Daniel 9:11.

"Sheba" ya da "yedi" sözcüğü, Beer-Şeva'daki bir kuyuda kurban olarak sunulan yedi kuzuyu simgeler ve antlaşmayı temsil eder. Ve Tanrı'nın antlaşması, yani O'nun yemini, itaat edenlerin yaşayacağını, itaatsizlerin ise öleceğini bildirir.

Beer-Şeva, İbrahim'in imanı ile temsil edilen antlaşmayı simgeler. Dolayısıyla, Amos'un sekizinci bölümündeki "güzel bakireler", ki bunlar Matta'nın yirmi beşinci bölümündeki "akılsız bakireler" ve Daniel'in on ikinci bölümündeki "kötüler"dir, "Samiriye'nin günahı üzerine" ant içtiklerinde, İzebel'in işaretine (papalık) bağlılık yemini ediyorlar; İzebel, Ahab'la (Birleşmiş Milletler) zina etmiş ve canavarın sureti (Amerika Birleşik Devletleri) üzerinde hüküm sürmektedir.

O aynı "güzel bakireler" "Ey Dan, tanrının diridir" dediklerinde, iki tanık (Aaron ve Jeroboam) tarafından tanımlanan bir buzağının altın suretine eğilip tapınıyorlar. Altın buzağı, kilise ve devletin birleşimi olan canavarın suretini temsil eder.

Aynı bakireler Beersheba'nın "manner"ının "yaşadığını" iddia ettiklerinde, "manner" kelimesi "yol" anlamına gelir. Bu, Yeremya 6:16'daki "eski yollar" ifadesinde geçen "yollar"ı tanımlamak için kullanılan kelimenin aynısıdır. O bakireler, canavarın heykeline eğilip onun otoritesinin işaretini kabul etmiş olsalar bile hâlâ İbrahim'in çocukları olduklarını söylüyorlar. Tanrı'nın Sözü'nde "doğu" ve "kuzey" ve "denizden denize" ifadesiyle temsil edilen mesajı arayarak telaşla oradan oraya koşuşturuyorlar ve hâlâ Yedinci Gün Adventistleri olduklarını iddia ediyorlar, ama artık çok geç.

Ama doğudan ve kuzeyden gelecek haberler onu tedirgin edecek; bu yüzden yok etmek ve birçoklarını büsbütün ortadan kaldırmak için büyük bir öfkeyle yola çıkacak. Ve sarayının çadırlarını denizler arasında bulunan görkemli kutsal dağda kuracak; yine de sonu gelecek ve ona yardım eden olmayacak. Daniel 11:44, 45.

O bakireler, önceki iki ayetin mesajını arıyorlar. Daniel on birinci bölüm, kırkıncı ayette tarif edildiği üzere, "ülkeler" in eski Sovyetler Birliği'ni temsil ettiği ve papalık ile Amerika Birleşik Devletleri tarafından silip süpürüldüğü 1989'da, sonun zamanında mührü açılan son uyarı mesajı, papalığın son yükselişini ve düşüşünü tanımlar. Bu iki ayette doğu ve kuzeyle temsil edilen bir mesaj kuzeyin kralını (papa) öfkelenendirir ve son zulüm başlar; ve papalık, İbranice "çadır" anlamına gelen bir kelimedenden türemiş "tabernacles"ı (çadır bir kilisenin sembolüdür) kurduğunda

kırk beşinci ayette sona erer; fakat bu, “sarayının” “çadırıdır”, ki bu bir devleti temsil eder. Kilise ile devletin birleşimini temsil eden çadırı — Yahya’nın Vahiy’de canavarın sureti diye adlandırdığı — yerleştirdiği yer, çoğul olarak “denizler”in arasındadır. Güzel bakireler, Daniel on birinci bölümün kırk dördüncü ve kırk beşinci ayetlerinde temsil edilen son uyarı mesajını arıyorlar ve hemen sonraki ayette Mikail ayağa kalkar ve mühlet kapanır. Ve o zamanda Amos 8:14, güzel bakirelerin “düşeceğini ve bir daha asla kalkmayacağını” söyler.

İffetli bakireler, canavarın suretine secde ettikleri tam da o sırada Yedinci Gün Adventistleri olduklarını iddia ettiklerinde, Yuhanna onları, Yahudi olduklarını söyleyip de aslında olmayanlar olarak tasvir eder. İbrahim’in çocukları olduklarını iddia ediyorlar, ama yalan söylüyorlar.

İşte, Yahudi olduklarını söyleyip de olmayan, fakat yalan söyleyen Şeytan’ın havrasındakileri; işte, onları gelip ayaklarının önünde kapanmalarını ve seni sevdiğimi bilmelerini sağlayacağım. Vahiy 3:9.

Onlar papalığın işaretini kabul ettiler ve böylece onun karakterini de kabul ettiler. Yahudi olduklarını ya da Şabat’ı tutan Adventistler olduklarını iddia ederler, ama, başka şeylerin yanı sıra "Tanrı'nın tapınağında" oturan papanın karakterine sahiptirler. Adventist olduklarını ya da Adventist tapınağında olduklarını iddia ederler, fakat Adventistlikleri, papanın Hristiyanlığından daha fazla değildir.

"Rabbin sözü"nü arayarak "oraya buraya" koşuşturanlar, Daniel kitabında tanımlanan "akıllılar" değildir - ama "bakireler" olarak tanımlanırlar. Ayetlerde tasvir edilen, dolaşan, aç ve susuzluktan ölenlerin "Rabbin sözlerini" "anlamadıkları" açıktır; çünkü ayetlerde aradıkları şey tam da odur. Sınama süresi kapanmadan hemen önce açıklanan Rabbin Sözü, İsa Mesih'in Vahiy'dir ve akılsız, kötü ya da "güzel bakireler", Daniel kitabındaki bilgi artışını anlamayanlardır. Matta'nın öğrettiği gibi düğüne kadar eşlik edebilmek için gerekli yağa sahip değillerdi.

O "kıtlık", sınama süresinin kapanışıdır. Ayetlerde ekmek (Tanrı'nın Sözü) ve su (Kutsal Ruh) arayan Amos'un "bakireleri", Daniel'in "anlamayan" "kötüleridir". Onlar, Kutsal Ruh'u arayan Matta'nın akılsız bakireleridir. Bu üç tanık birlikte, evlilik için hazırlanma fırsatlarının geçmiş olduğunu ve düğüne girmek için gereken giysiye sahip olmadıklarını fark edenleri tanımlar; çünkü şimdi mührü açılan özel mesajı "işitmeyi" reddettiler. Özel mesajın mührünün açıldığı zamandan, sınama süresinin kapanışına kadar olan dönem, kurtuluş için son çağrının zamanıdır. O zamana hazırlıksız gelmek, "Çok geç!" sözlerini işitmeye hazırlanmış olmak demektir.

Kötülük, aldatma ve aldanış içinde, ölümün tam gölgesinde yatan bir dünya var—uyuyor, uyuyor. Onları uyandırmak için ruhî sancı duyanlar kimler? Onlara hangi ses ulaşabilir? Zihnim, işaretin verileceği geleceğe taşındı. “İşte, Damat geliyor; onu karşılamaya çıkın.” Ama bazıları kandillerini doldurmak için gereken yağı edinmeyi geciktirmiş olacaklar ve çok geç fark edecekler ki yağla temsil edilen karakter başkasına aktarılamaz. Review and Herald, 11 Şubat 1896.

On bakire benzetmesiyle temsil edilen peygamberlik çizgisi, karakteri temsil etmek için yağ kullanır, ancak "altın yağ" ve "kutsal yağ" aynı zamanda Tanrı'nın Ruhunun mesajlarını da temsil eder.

Bütün dünyanın Rabbi'nin yanında duran meshedilmiş olanlar, bir zamanlar örtücü keruv olarak Şeytan'a verilmiş olan konuma sahiptirler. Tahtını kuşatan kutsal varlıklar aracılığıyla Rab, yeryüzünün sakinleriyle sürekli bir iletişim sürdürür. Altın yağ, Tanrı'nın imanlıların kandillerini titreyip sönmesinler diye beslediği lütfu temsil eder. Tanrı'nın Ruhü'nün mesajlarında bu kutsal yağ gökten dökülmeseydi, kötülüğün güçleri insanlar üzerinde tam denetim kurardı.

Bize gönderdiği mesajları kabul etmediğimizde Tanrı'nın onuru zedelenir. Böylece, karanlıktakilere iletilmek üzere ruhlarımıza dökmek istediği altın yağı reddederiz. 'İşte, damat geliyor; onu karşılamaya çıkın' çağrısı geldiğinde, kutsal yağ almamış, Mesih'in lütfunu yüreklerinde özenle saklamamış olanlar, akılsız bakireler gibi, Rab'leriyle karşılaşmaya hazır olmadıklarını görecekler. Kendi başlarına yağ elde edecek güce sahip değillerdir ve yaşamları mahvolur. Ama Tanrı'nın Kutsal Ruhü istenirse, Musa'nın yaptığı gibi, 'Bana yüceliğini göster' diye yalvarırsak, Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülecektir. Altın borular aracılığıyla altın yağ bize aktarılacaktır. 'Ne güçle ne de kuvvetle, ancak benim Ruhumla,' diyor Orduların Rab'bi. Doğruluk Güneşi'nin parlak ışınlarını alarak, Tanrı'nın çocukları dünyada ışıklar gibi parlarlar. Review and Herald, 20 Temmuz 1897.

Amos'ta "oraya buraya" koşuşturanlar, "zaman yakındır" olduğunda mühürü açılan Vahiy kitabından gelen özel mesajı "anlama" sorumluluğunu reddeden Yedinci Gün Adventistlerinin kesimini tanımlayan tanıklığa katkıda bulunurlar.

Şimdi son derece tehlikeli bir zamanda yaşıyoruz ve hiçbirimiz Mesih'in gelişine hazırlanmayı geciktirmemeliyiz. Hiç kimse akılsız bakirelerin örneğini izlemesin ve o gün ayakta durabilecek bir karakter edinmeden önce krizin gelmesini beklemenin güvenli olacağını düşünmesin. Konuklar içeri çağrılıp gözden geçirildiğinde, Mesih'in doğruluğunu aramak için artık çok geç olacaktır. Şimdi, Mesih'in doğruluğunu — sizi Kuzu'nun düğün şölenine girmeye yaraşır kılacak düğün giysisini — kuşanmanın zamanıdır. Benzetmede, akılsız bakireler yağ için yalvaran ve yalvarmalarına rağmen onu alamayanlar olarak tasvir edilmiştir. Bu, bir kriz zamanında ayakta duracak bir karakter geliştirerek kendilerini hazırlamamış olanların simgesidir. Sanki komşularına gidip, "Bana karakterini ver, yoksa kaybolacağım," diyorlarmış gibidir. Bilge olanlar, yağlarını akılsız bakirelerin sönmekte olan kandillerine aktaramadılar. Karakter devredilemez. Satın alınıp satılmaz; edinilir. Rab, herkesin sınanma saatleri boyunca doğru bir karakter elde etmesi için fırsat vermiştir; ancak bir insanın, zorlu deneyimlerden geçerek, Büyük Öğretmen'den dersler öğrenerek geliştirdiği ve böylece denemeler altında sabır sergileyebildiği, imkânsızlık dağlarını yerinden oynatacak şekilde imanını uygulayabildiği karakteri bir başkasına aktarabileceği bir yol sağlamamıştır. Sevginin hoş kokusunu aktarmak — bir başkasına yumuşak huyluluk, incelik ve sebat vermek — imkânsızdır. Bir insan yüreğinin Tanrı ve insan sevgisini başka birinin yüreğine dökmesi imkânsızdır.

Ama öyle bir gün geliyor ve kapıdadır ki, karakterin her yönü özel ayartularla açığa çıkarılacaktır. İlkeye sadık kalanlar, imanlarını sonuna kadar sürdürenler, kendilerine tanınan deneme süresinin önceki saatlerinde sınav ve denemeler altında sadakatlerini kanıtlamış ve karakterlerini Mesih'in benzerliğine göre şekillendirmiş olanlar olacaktır. Bunlar, Mesih'le

yakın bir tanışıklık geliştirmiş, O'nun bilgelik ve lütfu aracılığıyla ilahi tabiata paydaş olmuş olanlardır. Ama hiçbir insan, bir başkasına yürekten adanmışlığı ve zihnin yüce niteliklerini veremez ve bir başkasının eksiklerini ahlaki güçle telafi edemez. Her birimiz, insanlara Mesih'e benzer bir örnek sunarak, böylece onları, onsuz yargı gününde ayakta duramayacakları doğruluk için Mesih'e gitmeye yönlendirerek, birbirimiz için çok şey yapabiliriz. İnsanlar, karakter inşası gibi önemli bir konuyu dua ile düşünmeli ve karakterlerini ilahi örneğe göre biçimlendirmelidir. The Youth's Instructor, 16 Ocak 1896.